

II. János Pál pápa teljesítményei

„Egyetlen más híres személyiség sem örvendhetett akkora csodálatnak, mint a világgjáró (majdnem 1 millió km-t megtevő) pápa. Szívélyes mosolya és atyai kisugárzása legendássá tették a 'mozgó pápát'. Noha nem értenek egyett teológiájával, a protestánsok egyesültek a katolikusokkal, a pápának zengett dicshimnuszokban ... Billy Graham János Pál pápát 'az egész keresztyén világ lelkiismereteként' méltatta.”¹

„II. János Pál pápa ceremóniákkal tűzdelt, zsúfolt hétnek néz elébe szerdán [2003. október 22.], kinevezésének 25. évfordulója alkalmából... A bíborosok kollégiumába felvett 30 új tagnak adta át a rangjukat jelző vörös süveget, majd a következő napon, a 83 éves pápa megajándékozta ezeket a férfiakat a bíborosi gyűrűvel is, amely az Egyházhoz és a pápához fűződő köteléket jelzi.... a pápa Parkinson-kórban szenved, ami az utóbbi öt hónapban megnehezítette a beszédét. Ugyanakkor már nem képes járni vagy lábon állni, mivel biceg a csípő- és térdporckopás, valamint izületgyulladás miatt.”²

Ez a világ egyértelműen felkészült a pápa halálára. Miközben a világ csodálattal tekint erre az emberre és vállalkozásaira, nagyon is fontos tudni, hogy mit hisz a pápa, mivel címei és tanításai milliók szívét ragadták meg. A földi siker és elismerés emberi szempontjából nehezen lehet még egy olyan személyt találni, mint II. János Pál pápa. Huszonöt éves uralma alatt, mint a Római Katolikus Egyház feje, többet utazott, beszélt vagy publikált, mint bármelyik elődje.

„II. János Pál pápa több mint 1126541 kilométert tett meg 102 országban történt látogatásai során, ami megfelel a föld 30-szor való körülutazásának.... De valószínűleg a legmélyebb nyomot a keresztyénség szenteit tartalmazó lajstrom megnövelésén hagyta.... A vatikáni megfigyelők II.János Pál pápát tartják a legnyagyobb egyéni befolyással rendelkező személynek, aki hozzájárult a kommunizmus és a berlini fal leomlásához, például a Lengyel Kommunista Párttal szembeni ellenállása már pályafutásának kezdetén arról tanúskodott, hogy ez az ember nem vegyül el a tömegben.... Az Egyesült Nemzetek Közgyűléséhez 1980-ban intézett beszédében remélte, hogy 'soha többé nem lesz háború'! ... A közelmúltban, a szeptember 11-i események nyomán felszólította a keresztyén

¹ www.biblestudents.org/abscs/subjects/emat008.htm 10/31/03

² www.foxnews.com/story/0,2933,100860,00.html 10/22/03

világot, hogy ne tegyenek egyenlőségi jelet az iszlám és a terrorizmus között. A pápa nemcsak kereste a különböző egyházakkal az együttműködést, hanem hirdette is a megbékélést a világ vallásai között.... Tanúbizonyságul szolgálnak rendkívüli gesztusai, mint például a föld megcsókolása egy ország területére való megérkezésekor, egy mecset meglátogatása, a jeruzsálemi sirató falba dugott tekercs, a fogyatékosok átkarolása.... Jose Saraiva Martins bíboros, aki a szentek ügyéért felelős bizottságot vezet, fején találta a szöveget, amikor II. János Pál pápa 25 éves működéséről ezt mondta ebben a hónapban: 'Azt gondolom, hogy ez a pápa a szentség pápájaként fog méltán a történelembe bekerülni. A pápa sokszor felemlíti, hogy a szentség az Egyház természetének része, ez mintegy a DNS-be van zárva.'"³

De a kérdés ez: a pápa életének szentsége teljesítményeinek következménye? Jézus Krisztus ezt mondta: „Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te Ígéd igazság.”⁴ Vajon benne ez a szentség volt meg, amelyről az Úr beszélt? A hiteles szentség ismertetőjele nyilvánvaló magában az Igében: „*Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet ... Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet.*”⁵ Azoknak, akik Krisztus követőinek tekintik magukat felelősségük, hogy megtartsák beszédét. Mivel a pápa 1994-ben kijelentette, hogy „az összes kijelentett igazság nem egyedül a Szentírásból származik, mert 'úgy a Szentírást, mint a hagyományt el kell fogadni és mindkettőt egyforma áhítattal és megbecsüléssel kell tisztelni...'”⁶, őt is az Úr mércéjével kell megvizsgálni, mivel „... az írás fel nem bontható.”⁷

II. János Pál hite és gyakorlata

A pápa azt vallja, hogy a szentséget munkálja az emberek szívében és lelkében. Ő és egyháza nyilvánosan hirdetik, hogy a keresztség újjászüli az ember lelkét.⁸ A pápa azt tartja, hogy az olajjal történő megkenetés által a fiatalok és a felnőttek megtelnek

³ <http://sify.com/news/international/fullstory.php?id=13285712> 10/28/03

⁴ Jn 17,17

⁵ Jn 14,23-24

⁶ „Ennek következtében az Egyház, melyre a kinyilatkoztatás továbbadása és értelmezése bízott, a kinyilatkoztatottakra vonatkozó bizonyosságát nem egyedül a Szentírásból meríti. Ezért mindkettőt egyforma áhítattal és megbecsüléssel kell elfogadni és tisztelni.” A Katolikus Egyház Katekizmusa, 2. kiadás (Washington DC: United States Catholic Conf., Inc., 1994, 1997) #82

⁷ Jn 10,35

⁸ Kánonjog, latin-angol kiadás (Washington DC: Canon Law Society of America, 1983), 849. kánon

Szentlélekkel, a konfirmálás/bérmálás szentsége révén.⁹ A „feloldozlak bűneid alól az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek nevében” szavak által, amelyeket a gyógyantó székben elmond, a pápa azt tartja, hogy bűnöket bocsát meg.¹⁰ Azt gondolja, hogy az oltárnál elmondott négy szó a mise közben, Krisztus testévé változtatja a kenyeret.¹¹ Továbbá, a pápa azt állítja, hogy valóságos erő árad az úrvacsora jegyein keresztül: „A szentáldozás elválaszt bennünket a bűntől.”¹² Ezt a kenyeret még „eucharishtiának” is nevezik, amelyről a pápa ezt tanítja: „az eucharisztia megőriz minket a jövőben elkövetendő halálos bűnöktől.”¹³ Ezek a csábító szavak egy ősrégi hagyományra utalnak, miszerint fizikai anyagokra kell tekinteni a bűntől való védelem érdekében. Ami még visszataszítóbbá teszi ezt a tant az az, hogy ugyanez a tanítás, amely a komoly bűnöktől való megőrzésről beszél, szintén istenkáromló. Az ilyen tanítások Krisztus evangéliuma elferdítésének örök átka alá esnek.¹⁴ Jézus Krisztus szavai lélek és élet: „A lélek az, ami megelevenít”¹⁵. Krisztus testének szájon keresztül történő fogyasztása az úrvacsorában elég súlyos dolog, mégis II. János Pál pápa tanításának ez a tényleges középpontja.

Krisztus ezen „eucharisztikus arcáról” írt nemrégiben:

„Meghirdetve a rózsafüzér évét, szeretném ezt huszonötödik évfordulóm alkalmából Krisztus szemlélésének égisze alá helyezni Mária iskolájában. Következésképpen, nem engedhetem meg, hogy ez a szent csütörtök 2003-ban, Krisztus „eucharisztikus arca” előtti megállás nélkül teljen el; újult erővel hangsúlyozva ki az egyház számára az eucharisztia központi voltát.”¹⁶

A gála és pompa nagy része, amely a világot jelenleg elragadtatja, „Krisztus eucharisztikus arcából” áll. A legközelebb állók az eucharishtiához, azok a katolikus papok, akik mindennap csemegéznek belőle a misén. Ezért arra lehetne gondolni, hogy ők messze túltesznek mindenkin a szentség dolgában. A valóság azonban az ellenkezője. „Az áldozatok jól informált ügyvédi csoportja az Egyesült Államokban kb. 2000 és 4000

⁹ Katekizmus, #1316

¹⁰ Katekizmus, #1493

¹¹ Katekizmus, #1413

¹² Katekizmus, #1393

¹³ Katekizmus, #1395

¹⁴ „Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, átok legyen.” (Gal 1,9)

¹⁵ Jn 6,63

¹⁶ II. János-Pál pápa, Ecclesia de Eucharistia, 7. paragrafus
www.therealpresence.org/eucharst/realpres/euchency.htm 10/18/03

közé teszik a nemi erőszakot elkövető papok számát Amerikában, másképpen kifejezve, ez a 48.000 amerikai pap 4 és 8 százaléka. Ha ez igaz, akkor az erőszakos cselekmények ezen száma riasztóan magasabb az átlag lakosságénál ...”¹⁷ A Megváltó megadta a szentség megfelelő mércéjét. Jézus Krisztus azt mondta: „Gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Vajon a tövisről szednek-e szőlőt, vagy a bojtortjánról fügét?”¹⁸ Az elbizakodottság az ember-csinálta vallás jellemzője. A magatartás az a gyümölcs, amely meghatározza a tanított dogmák természetét. A pápa azt is tanítja: „a papok azt a megbízatást és hatalmat nyerték, amely sem angyaloknak sem arkangyaloknak nem adatott.... Isten fenn igazolja azt, amit a papok tesznek lenn.”¹⁹ Az Újszövetség pásztorokat és véneket rendelt, hogy vezessék az Úr nyáját; a pápa azonban kényelmesen átugrott húsz évszázadot, hogy áldozatot bemutató papjait magához Krisztushoz kösse.²⁰ Nagyon fontos tehát, hogy megértsük a pápa hitrendszerét, mivel a legnagyobb kísértéseket hordozza magában, amelyek az emberi lelket érhetik.

A legősibb, legcsábítóbb kísértés

A pápa hite és tanításai a legősibb kísértést képezik, amelyet ember valaha ismert. A fizikai dolgok, amelyek nem jelképezhetnek lelki valóságokat, úgy vannak bemutatva, mintha szentséget és üdvösséget nyújthatnának. Fizikai dolgokra tekinteni a lelki élet elnyerése érdekében, ez volt a Sátán első hazugsága is. „....amely napon ejéndetek abból, megnyiltakoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint az Isten: jónak és gonosznak tudói.”²¹ A Sátán felajánlta Évának a gyümölcsöt, mint eszközt a jónak kiárasztására. Elhitette, hogy a gyümölcsben rejlik az a hatékony erő, amely megnyithatja szemét és megajándékozhatja a jó és rossz tudásával. Hasonló módon, a pápa és egyháza úgy mutatják be a hét szentséget, mint a Szentlélek kegyelmét magukban hordozó eszközöket. Így tehát a pápa és egyháza ezt tanítja: „Az Egyház tanítja, hogy az Újszövetség szentségei a hívők számára szükségesek az üdvösséghez. A 'szentségi kegyelem' a

¹⁷ <http://www.bostonherald.com/news/opinion/asyo10262003.htm> 10/28/03

¹⁸ Mt 7,16

¹⁹ Katekizmus, #983

²⁰ II. Vatikáni Zsinat: A zsinati és zsinat utáni iratok, No. 63, Presbyterorum Ordinis, 1965. december 7, Austin Flannery szerk. (Northport, NY: Costello Publ. Co., 1975), I. kötet, 7. fejezet, 875. o.

²¹ 1Móz 3,5

Szentléleknek Krisztus által ajándékozott kegyelme, és minden szentségnek sajátja.”²² Ezt a sakramentális erőt okosan összeszőtték a politikai célokkal. A pápa nemrég egy olyan helyet követelt egyháza számára, amelyben „egyedi módon hozzájárulhat egy olyan Európa kiépítéséhez, amely nyitott legyen a világ számára”. A kiadott dokumentumban, *Ecclesia in Europa* (Az Egyház Európában) ezt állítja:

„...a Katolikus Egyház egyedi hozzájárulással támogathatja Európa kiépítését, amely legyen nyitott a világ számára. A Katolikus Egyház a kulturális kifejeződések sokszínűségében megvalósuló lényeges egység modelljével szolgál, a tagság tudatával az egyetemes közösségben, amely a helyi közösségekben gyökerezik, de nem korlátozódik azokra, és annak tudatával, ami egyesít mindazon túl, ami szétválaszt.”²³

Eme kijelentés egy ügyes húzás, amely állítólag a keresztyén üzenetet hirdeti, valójában pedig a pápaság rítusait és szertartásait tanítja. Például, a „reménység evangéliumának” fogalmát negyvenszer említi a dokumentum. Az üzenet azonban, nem a reménység, hanem egy ügyes hamisítvány. Például a 74. paragrafus a következők állításával kezdődik:

„Előkelő helyet kell biztosítani a sakramentumok kiosztásának, mint amelyek Krisztus tettei és az egyház rendelte őket Isten dicsőítésére, az emberek megszentelésére, az egyházi közösség felépítése érdekében.”

A pápa folytatja a fizikai, jelképes sakramentumok bemutatását, mint a szentség és üdvösség hatékony eszközeit. A Jézus Krisztus iránti közvetlen engedelmesség helyett, amit a hit evangéliuma követel, a sakramentumokat úgy tüntetik fel, mint „Krisztus tetteit”. Ebben áll a Vatikán „reménység” igénye. Róma félre teszi a Krisztus Jézusban megjelent közvetlen isteni kegyelmet az ő sakramentumai által, amivel megkísérli Krisztust papságától és közbenjárói hatalmától megfosztani. Ugyanígy a Szentlélek-Isten sajátos megszentelő munkáját, saját sakramentumainak, mint kegyelmet közvetítő eszközöknek tulajdonítja. A „sakramentális kegyelem” fogalma mögött rejtőző valóság és erő úgy van bemutatva, mint „a Szentlélek kegyelme”. A „sakramentális kegyelem” Isten Szentlelkével történő azonosítása, nyilvánvaló és kifejezett bűn a Szentlélek ellen. Ez a

²² *Katekizmus, #1129*

²³ *Ecclesia in Europa*, [Az Egyház Európában], 116. paragrafus 9/23/03
www.vatican.va/holy_father/john_paul_ii/apost_exhortations/documents/hf_jp-ii_exh_20030628_ecclesia-in-europa_en.html

tanítás annál is inkább ítéletre méltó, mivel milliókat vezetett arra, hogy fizikai sákrámentumokban bízzanak üdvösségük tekintetében.

A pápa hitvallása sokak számára kielégítő

Az evangéliumot sosem lehet veszélyesebben megtámadni, mint mikor a hamisítványt az isteni erő birtoklásának igényével tálalják. Mégis úgy tűnik, hogy az emberek általában elégedettek a pápával és üzenetével. Általánosan szólva, a világ és a katolicizmuson belül levők szeretik a pápát és tevékenységeit. Az emberek kedvelik az olyan vallást, amely mindent készen szolgál fel. A katolicizmusban van valami, ami megfelel minden osztálynak és ízlésnek, kihangsúlyozva alkalmazkodási képességét a legtöbb elvárással szemben, támogatást élvezve a különböző intellektuális és erkölcsi temperamentummal rendelkező emberek részéről is. Az a személy, aki szereti a szertartásokat és a pompát, itt megtalál mindent, ami szívét melengetheti: a sákrámentális szertartásokat gyertyák, pálmaágak, faszén, hamu, tömjén illata közepette bemutató, sokszínű ruhákba öltözött papoknak köszönhetően. Ez a vallás a világ egyik legszebb architektúrájával rendelkezik és az egyik legmegragadóbb zenével. A politikus vagy katonatiszt szemszögéből nézve, rendelkezik a rang és hierarchia teljes skálájával. Annak, aki közvetlen közösséget keres Istennel, rendelkezésre bocsátja misztikájának a múltba hosszan visszanyúló hagyományát. Az aszkétát a vezeklések és áldozatok várják a kolostori vagy zárdai életben. A karizmatikus katolikusok számára pedig ott van a dráma, a jelek és a csodák. Akiket a látomások és megjelenések ragadnak meg, azoknak máris kéznél vannak a Mária-megjelenések és üzenetek hatalmas gyűjteménye. Akik az élet élvezeteit keresik, azok megtalálják a farsang hagyományát, az éves plébániai ünnepségeket likőrrel, bálokkal és az egyházközségben rendezett bingóval. A pápaság teljesen az ember szájízához szabott intézmény. Teljes mértékben lefedti az ember reményeit, félelmeit, kívánságait, szenvedélyeit, szeszélyeit és preferenciáit. A világ olyasmit talál majd a pápaságban, ami megfelel szinte minden ízlésnek és elképzelésnek. A pápaság égisze alatt kezdet fog egymással a kirívó gazdagság és a fájdalmas szegénység. A pápa, palotájában koronával ékesítve, bíborosoktól és érsekektől körbe véve, skarlátba és bíborba öltözve üdvözli a világ szegényeit és szenvedőit, és mindenki meghatódik. Számára semmi sem túl fennkölt, miközben semmi sem túl alacsony ahhoz, hogy

törődjön vele, vagy gondoskodjon róla. A pápa vallása emberi vallás, és a világ így szereti azt. A pápa iránt mutatott tisztelet és imádat hatalmas. A világ álmélkodik rajta, csodálja erejét és politikáját, valamint sikerét. Ilyen nagy a világ sötétsége, elfajulása és örülete!

Az összekapcsoló érintkezés

Ez a pápa a halottakkal való kapcsolattartásra biztatja az emberiséget. Nyilvánosan tanítja: „*Közösség a megholtakkal*. Jézus Krisztus egész misztikus testének e közösségét nagyon jól ismerve, a zarándok Egyház az első keresztény időktől kezdve nagy jámborsággal ápolta a holtak emlékét... Imádkozhatunk és kell is imádkoznunk azért, hogy értünk és az egész világért közbenjárjanak.”²⁴

A halottakkal kialakuló állítólagos kapcsolat és a halottak megistenülése majdnem minden pogány rendszerben kiemelkedő helyet foglalt el. A halottaktól tanácsot kérnek az élők részére. Ebben rejlik okkult, csábító varázsa. Az eltávozottak lelkével történő kommunikálási gyakorlat bűnös tevékenység, mivel az Úr szava tiltja: „Ne találtassék te közötted ... se jövődömondó, se igéző, se jegymagyarázó, se varázsló; se bűbájos, se ördögösöktől tudakozó, se titok-fejtő, se halottidéző.”²⁵ A pápa tanítása a halottakkal való közösségről, amelyben kimondja: „értük mondott imádságaink képesek őket segíteni, ugyanakkor hatékonyá teszik értünk történő közbenjárásukat”, nagyon hasonlít ahhoz, amit az okkult gyakorlatok között találunk: „a halottak szeretnek ünnepelni, táncolni, és az élőkkel ugrabugrálni, a lelkek szeretik a lelkeket, úgy hogy rituális italáldozatokkal hívogatjuk őket ...”²⁶ Az Úr Jézus Krisztus egyedül csak az imában kifejezett istendicsőítést parancsolta meg: „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.”²⁷ Azt a nélkülözhetetlen parancsot hagyta meg, hogy csak Istennel szabad kommunikálni az imádat során. Semmilyen teremtményt nem szabad imádni: „Én , az Úr, vagyok a te Istened ... Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem.”²⁸

²⁴ Katekizmus, #958 és #2683

²⁵ 5Móz 18,10-11

²⁶ www.festivalofthedeath.com/voodooocemeterygods.html 10/29/03

²⁷ Mt 4,10

²⁸ 2Móz 20,2-3

Nemcsak arról van szó, hogy a pápa elismeri és helyesli a „halottakkal való közösséget”, hanem egyre több személyt talált ki, akivel így fel lehet venni a kapcsolatot, ráadásul újabban elég nagy sebességgel.

„Teréz anyát csak egy csoda választja el a szentségtől. Nem, ez nem túlzás, hanem csupán része a II. János Pál pápa által, a Vatikán révén erőltetett gyors-talpalású kanonizálási folyamatnak. Múlt vasárnap nagy tömegek árasztották el a Szent Péter teret Rómában, hogy résztvegyenek Teréz anya boldoggá avatásának ünnepén, aki 1997-ben halt meg. Noha a legtöbb jelölt szóba se jöhet a halálát követő első öt évben, II János Pál pápa nem vesztegeti az időt. De ez nem meglepő – ha figyelembe vesszük II. János Pál utóbbi 25 évének teljesítményeit.”²⁹

„II. János Pál pápa több embert avatott szentté és boldoggá, mint az összes pápa együttvéve. Ezidáig 477 férfit és nőt avatott szentté, és 1318-at avatott boldoggá, a keresztény szentek mennyei panteonjából történő végső felemelkedés pályájára állítva őket.”³⁰

A pápa folytatja a halottakkal kapcsolatos tanítását, kijelentve, hogy a bűnök kiengesztelésében megvalósul a szentség cseréje, amelyet még a purgatóriumban levő halottakkal is meg lehet osztani. Hivatalosan ezt hirdeti:

„A szentek közösségében 'a hívők között -- akár már otthon vannak a mennyei hazában, akár a tisztulás helyén szenvednek, akár még a földi zarándokúton vannak -- valójában a szeretet és az összes lelki javak bőséges cseréjének maradandó köteléke áll fenn'. E csodálatos cserében az egyik életszentsége javára van a többieknek, mégpedig fokozottabban, mint ahogy egynek bűne ártani tudott a többieknek.”³¹

Minden jó dolog bőséges megosztása egyedül Krisztus van, „akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint.”³² Krisztus szerepét embereknek tulajdonítani, beleértve a halottakat, súlyos ellenszegülés Isten igazságával. Isten igazságossága, ami a hívőnek tulajdoníttatik Krisztus érdeme alapján, újból és újból félelemmel, tisztelettel és Istennek címzett

²⁹ www.christianitytoday.com/ct/2003/142/52.0.html 10/28/03

³⁰ <http://sify.com/news/international/fullstory.php?id=13285712> 10/28/03

³¹ *Katekizmus*, #1475

³² Ef 1,7

dicsérettel tölti el a hívőt. Isten maga biztosította a bűnből való megigazuláshoz szükséges, bevégzett munkát. Azt feltételezni, hogy Krisztuson kívül létezik igazság, ami megigazíthatja a hívőt, felháborítóan nevetséges a bibliai igazság fényében. Maga Jézus mondta: „Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnan hág be, tolvaj az és rabló.”³³ Azt állítani, hogy a hívők és az elhunyt „szentek” egymás érdemében osztozhatnak, hallatlan arcátlanság azon bibliai igazsággal szemben, miszerint Isten egyedül igazítja meg a bűnöst. A pápa szentjeinek panteonja egy csapdagyűjtemény. Amikor dicsőséget, tiszteletet ad az elhunyt emberi lelkeknek, közösséget gyakorolva velük imádságban, ami pedig egyedül Istennek járna, a pápa kirívó bünt követ el az első parancsolat ellen. Ez a tiltás magában foglalja azt a szabályt, amely az egész törvény alapját képezi, hogy ti. mi tudjuk, az Úr a mi Istenünk, elismerjük, hogy Ő az Isten, elfogadjuk Őt és Hozzá intézzük imádságainkat, egyedül Benne lelve meg minden gyönyörűségünket.

Jellemében apokaliptikus, törvényében hajthatatlan

II. János Pál alakja majdnem apokaliptikus. A színfal mögött azoban vaskezü törvény nehezedik az emberekre. VII. Gergely (1073-1085) pápához hasonlóan, aki elhatározta, hogy addig nem nyugszik, míg nem rendel alá „Péter székének” minden tekintélyt és hatalmat, lelkit és földit egyaránt, úgy a jelenlegi pápa is eltökélt, hogy ilyen birodalmat építsen az egyházi és polgári törvények segítségével.³⁴ II. János Pál hajthatatlannak bizonyult azon erőfeszítésében, hogy korszerűsítse a Római Katolikus Egyház törvényeit. VII. Gergely pápa ideje óta, a pápák szükségesnek látták, hogy merev és kőkemény egyházi törvényeket hozzanak létre, igyekezve, hogy ellenőrzésük alá vonják híveiket és másokat, még kényszerrel is, ha szükséges. II. János Pál 1983-ban revideálta az 1917-es Kánonjogot, amely alkalomból megtoldotta a római katolikus törvényeket, mint például: „az egyháznak veleszületett és megfelelő joga keresztyén híveinek rendetlen tagjait büntetőjogi fenyítéssel illetni.”³⁵

Ezen toldalék-törvények vizsgálata kimutatja, hogy önkényesebbek és keményebbek a múltban megfogalmazottaknál. Ebben a törvényben, minden romboló

³³ Jn 10,1

³⁴ Lásd a következő cikket: „A Vatikán a polgári törvény ellenőrzésére készül”.

szektát felülmúlva, a pápa világosan megfogalmazza az isten-adta képességek elnyomásának szükségességét, főleg az értelmet és az akaratot célozva meg. „Az értelem és akarat által gyakorolt vallásos tiszteletet, még ha az nem is hitbeli egyetértés, a legfőbb pap (Pápa) tanításának kell alávetni...”³⁶ Az engedetlenség következményei szintén bele vannak foglalva ebbe a törvénybe: „A következőket kell jogos büntetéssel illetni: 1. egy személy, aki a római pápa által elítélt tant hirdet...”³⁷ A különféle büntetéseket is részletezik: „a törvény egyéb engesztelő büntetést is kiróhat, amely megfosztja a hívőt bizonyos lelki vagy anyagi javaktól, és amely következetes az egyház természetfölötti hivatásához.”³⁸

II. János Pál nagyon jól tudja, hogyan kell saját akaratát a törvény útján érvényesítenie. Zsenialitása kevés dologban látszik meg jobban, mint ebben. Semmi sem ellenőrizheti vagy ellensúlyozhatja abszolút hatalmi tekintélyét. A kánonjog hivatalos magyarázatában a következőket találjuk:

„az egyház kormányzási rendszere hatalmasan különbözik a hatalmi egyensúly fogalmától. Lényegében három funkció egyesül egyugyanazon tisztségben.... Az amerikai rendszertől eltérően, az egyházi törvény nem a kormányzottak akaratából származik, az egyház jogi szerkezete nincs alávetve ellenőrzésnek vagy egyensúlyoknak, hogy megőrizze hatékonyságát.... A kánonjog egy hierarchikus struktúra segítségével támogatja ezt a rendszert, amely inkább függőleges, mintsem vízszintes. Végső soron, a legfőbb bíró a pápa, a legnagyobb törvényhozó és végrehajtó....”³⁹

Egy, a Catholic World Reportban megjelent cikk szerint: ”Rome Has Spoken Again” [Róma ismét szólott], bemutatja, hogyan érvényesíti a pápa saját akaratát a gyakorlatban: „A pápa elhatározza, hogy megszüntet minden szabad vitát a forró témákról” – idézik a cikkben a New York Times egyik vezércikkét, komolyan figyelmeztetve az elkülönülők ‘jogos megbüntetésére’ ... Egy másik, ezúttal a Washington Post hasábjain megjelenő írás, a következő címet viselte: ‘A pápa levele

³⁵ *Kánonjog*, 1311. kánon

³⁶ 752. kánon

³⁷ Ui. 1371. kánon, 1. paragrafus

³⁸ Ui. 1312. kánon, 2. paragrafus

³⁹ *The Code of Canon Law: A Text and Commentary*, James A. Coriden, Thomas J. Green, Donald E. Heintschel, szerk. (Mahwah, NJ: Paulist Press, 1985), 2. o.

megosztó, állítják a kritikusok’, megtoldva a következő alcímmel: ‘az eltérő véleményt képviselőkre büntetés vár...’⁴⁰

II. János Pál rendkívül kegyes emberként tud megjelenni, és mégis, amikor valaki törvényeit és azok alkalmazását tanulmányozza, akkor egy diktatorikus fejedelemmel találkozunk. Isten Igéje komoly figyelmeztetéseket tartalmaz: „Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, akik a Krisztus apostolaivá változtatják át magukat. Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává.”⁴¹

A pápa hiteles arcképe

II. János Pál, miközben kereszténynek tünteti fel magát, Isten népe között foglal helyet *ex katedra* módon beszélve, *azzal a kifejezett abszolút tekintéllyel, amint ezt saját tanítása is kihangsúlyozza*: „a római pápa, tisztségének értelmében, tévedhetetlen tanítói tekintéllyel rendelkezik...”⁴² Meghamisította és bitorolja a „Szentatya” címet⁴³, azt tartva magáról, hogy ő „Krisztus helytartója”. Azt vallja, hogy Krisztust osztja szét a mise által és a Szentlelket a szentségek által. Azt tartja, hogy megerősíti a híveket a keresztek, rózsafüzérek, szobrok, a szentelt víz és a szentek által. Úgy véli, hogy ő megrövidítheti a lelkek szenvedését a purgatóriumban a búcsúk által. Azt vallja, hogy Isten és ember között közvetít; hogy rendelkezik a menny és pokol kulcsaival; megtiltja a házasságot a papságnak, és ellenőrzése alatt tartja a kicsapongást és a szexuális botrányokat a cölibátus szabálya által. Megparancsolta a különféle ételektől való tartózkodást, de bíborosait beöltöztette bíborba, skarlátba, és minden értékes kővel, valamint arannyal ellátott finom szövésű köntösökbe. Magának követeli azt a jogot, hogy mindenki felett ítélkezzen, de felette nem ítélkezhet senki: „A Szentszék felett nem ítélkezhet senki.”⁴⁴ Semmilyen szinten nem lehet az ő törvényei ellen fellebbezni, „nincs helye panasznak vagy fellebbezésnek a római pápa döntései vagy határozatai ellen.”⁴⁵ A lista még hosszan folytatódik. Meghamisított és félretett mindent, ami létfontosságú és értékes a keresztyénségben. Egyszerűen, egy igazságtalan rendszert állított fel, amelyet „**szent**

⁴⁰ Msgr. Michael J. Wrenn & Kenneth D. Whitehead, „Rome Has Spoken Again”, The Catholic World Report, augusztus/szeptember 1998, 44-52. o.

⁴¹ 2Kor 11,13-14

⁴² *Katekizmus*, #891

⁴³ The Catholic Encyclopedia, Robert Broderick, szerk. (Nashville, TN: Thos. Nelson Inc., 1976), 217. o.

⁴⁴ 1404. kánon

anyánknak, az Egyháznak” nevezett. Azt tanítja, hogy „Az Egyház minden hívő Anyja. Már nem lehet Isten Atyja annak, akinek nem Anyja az Egyház.”⁴⁶

Határozott feltételt szab, mely szerint az Úr egy önkényes hierarchiát állított fel és melynek csúcsán ő állt, akit követnek a bíborosok, pátriárkák, főbb érsekek, érsekek, metropoliták, segédérsekek, püspökök, segédpüspökök és papok. Krisztus menyasszonyának szervezeti struktúrája ettől teljesen eltérő. Krisztus valódi Testében, a felavatott vének és diakónusok továbbra is csupán testvérek ugyanazon Test keretén belül: az egyetlen Mester pedig az Úr Jézus Krisztus, „mert egy a ti Mesteretek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok.”⁴⁷

Mivel a katolikusok e hatáskörben és eme tanítások égisze alatt élik életüket, hosszú utat kell megtenniük a mise áldozatán, szentségeken, jó cselekedeteken, érdemszerzésen, Mária és a szentek tiszteletén keresztül. Mindenkitől megkövetelik, hogy vegyen részt a szentségekben, hogy elég jónak bizonyuljon a „megszentelő kegyelemben” történő elhalálozásra és azután üdvözljön, vagy, reményeik szerint, kevés időt töltsön a purgatóriumban. Még a józan ész szintjén is csodálkoznunk kell azon, hogy miként reménykedhet egy katolikus ember. A mise áldozata és a szentségek olyanok, hogy legjobb esetben is csak purgatóriumnak nevezett pszeudo-pokolt biztosíthatnak.

Főbb evangéliumi vezetők ökuméniát vállalnak Rómával

Egyre több, úgynevezett evangéliumi felekezetű fogadja el a római katolicizmust és a pápát, a pápaságnak 1964-ben meghirdetett párbeszéd-terve alapján.⁴⁸ A megalkuvás sikerét a katolikus Keith Fournier írja le az „Evangéliumi Katolikusok” című könyvében. Ezt írja: „Gyűléstermünkben a főbb evangéliumi vezetők voltak jelen, akiket évek óta csodáltam: Dr. Charles Stanley, Dr. Jerry Falwell, Dr. D. James Kennedy, Pat Robertson, és sokan mások. Nemcsak nyitottságot tapasztaltam személyem iránt, hanem egy

⁴⁵ 333. kánon, 3. fejezet

⁴⁶ *Katekizmus*, #181

⁴⁷ Mt 23,8

⁴⁸ II. Vatikáni Zsinat dokumentumai, No. 32, „Unitatis Redintegration” [Határozat az ökuméniáról] 1964. november 21, I. kötet, 456. o., „az ökumenikus párbeszéd... célja megváltoztatni azoknak a [nem-katolikus] közösségeknek gondolkodási és viselkedési módját, valamint mindennapjaikat. Ily módon célul tűzi ki egy olyan út előkészítését, amely elősegítse a hitbeni egyesülést az egy és látható [római katolikus] egyházban.”

növekvő tiszteletet is egyházam iránt, valamint a múlt kemény jegének olvadását.”⁴⁹ A megalkuvók között találjuk J. I. Packert, Charles Colson-t, Robert Schullert, John R. W. Stottot, Os Guinness-t, Richard Land, Timothy George-t, T. M. Moore-t, John Woodbridget, Tony Campolot, James Dobson-t, Luis Palaut, Franklin Graham-et, Carl Henry-t, Bill Hybel-st, Jack Van Impe-t, hogy csak néhányat nevezzünk meg. A Római Katolikus Egyház mögé sorakoztak fel olyan, állítólag evangéliumi intézmények, mint a Christianity Today, Christian Research Institute, Fuller Seminary, Inter-Varsity Christian Fellowship, Thomas Nelson Publisher, United Bible Societies, Timótheus Társaság, Wheaton College, World Magazine, World Vision, Wycliffe Bible Translators és a Fiatalok Krisztusért. II János Pál pápa sikeresen ügyködött a protestánsoknak a Római Katolikus Egyházba történő újbóli belépésének gyakorlatba ültetéséért és támogatásáért.

A döntő kérdés: és te hol állsz?

Rómában nemsokára váltás lesz a vezetésben, viszont céljai és törvényei maradnak. Itt az idő azok számára, akik valóban szeretik az Urat és a Biblia igazságát, hogy megmutassák, mi az álláspontjuk. Az Úr nemcsak azt parancsolja, hogy küzdjünk a hitért, hanem azt is, hogy különüljünk el azoktól, akik már megalkudtak. Az evangélium továbbadásáról szóló nagy parancsolata azok vállára nehezedik, akik magukat bibliai keresztyéneknek nevezik. Fenntartani az igazság evangéliumát, amely az Úr Szentírására épül – ez a mi feladatunk! Az Úr maga figyelmeztette a hívőket az „egyéb krisztusokra”, Péter a „hamis tanítók”-ra, Pál pedig a nyájon belüli „farkasokra”. Nem arról van szó egyszerűen, hogy hitehagyók léteztek a múltban.

Ahogyan az Úr leleplezte a farizeusokat, mert a saját igazságosságukat akarták megvédeni, az írott Igét hatástalanítva, úgy az igaz hívők ma is ellene kell hogy álljanak a hitehagyó rendszereknek, amelyek hivatalosan tagadják a mi Istenünk dicsőséges igazságait – és azokat, akik mellette kiállnak. Itt sokak üdvössége forog kockán. Az Úr kemény szóval illette az őszinte és kegyes farizeusokat. Ők a vezetőjükre és főnökükre, Kajafás főpapra tekintettek. Az Úr ezt mondta azoknak a farizeusoknak: „mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben.”⁵⁰ A farizeusokhoz hasonlóan, sok

⁴⁹ Keith A. Fournier, *Evangelical Catholics* (Nashville, TN: Thos. Nelson Publisher, 1990), 172. o.

⁵⁰ Jn 8,24

ma élő katolikus a pápára tekint. De manapság is, a farizeusok idejéhez hasonlóan, ha valaki továbbra is „Szent Atyaként” tekint a pápára, valójában tagadja az igazi Atyát és Fiút.⁵¹ Aki megmarad bűnében, bűnében is fog meghalni. Az Úr Jézus Krisztus meghalt az igaz hívők helyett. Egyedül élete és bevégzett áldozata képezi a hívők megváltásának igazi alapját. „Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.”⁵² Ez volt az az ár, amelyet a teljesen szent Isten követelt, hogy az Ő igazsága elégtételt nyerjen a bűnök megbocsátásában. Ennek az árnak az eredménye az, hogy az igaz hívő megszabadul a bűntől és a Sátólól, csakis Krisztus Jézus által. „Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.”⁵³

⁵¹ „Ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút.” (1Jn 2,22)

⁵² Mk 10,45

⁵³ Róm 6,23